

หนังสือสวดมนต์

ตัวอักษร ๑ ตัวในหนังสือนี้ เปรียบเสมือน
พระพุทธรูป ๑ องค์ ดังนั้นจึงให้ความ
เคารพ อย่าเหยียบ อย่าเดินข้าม อย่าวาง
ในที่ที่ไม่เหมาะสม เปิดเบาๆ ปิดเบาๆ อย่า
โยน อย่าขว้าง

แต่ให้เปิดอ่านบ่อยๆ คิดเสมอว่าทุกครั้งที่
เปิดอ่านหรือสวด นั่นคือการเข้าเฝ้า
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรง
พระคุณอันประเสริฐ

สารบัญ

การทำวัตรสวดมนต์.....	๑
บททำวัตรเช้า.....	๔
บททำวัตรเย็น.....	๒๗
บทปลงสังขาร.....	๔๐
บทเจริญพระพุทธมนต์.....	๔๓
ธัมมะจักกัปปวัตตนะสูตร.....	๕๙
ถวายเป็นพระ.....	๖๗
คาถาโพธิบาท, มงคลจักรวาลแปดทิศ, คาถาหว่านทราย.....	๗๐
เจริญเมตตาและอุทิศส่วนกุศล.....	๗๓
ภาคผนวก	
บทให้พรต่างๆ.....	๗๖
บวชเนกขัมมะ.....	๗๘
คำอาราธนาศีล ๕.....	๘๐
คำสมาทานเนสัชชิกะธุดงค์.....	๘๑
อธิษฐานวาก่อนปฏิบัติพระกรรมฐาน.....	๘๒
คำถวายสังฆทาน.....	๘๒
คำอาราธนาธรรม.....	๘๓
คำอาราธนาพระปริตร.....	๘๔

การทำวัตรสวดมนต์

ความหมาย

การทำวัตร หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า ทำวัตร คือการทำกิจที่ต้องทำจนเป็นกิจวัตรประจำวันซึ่งเป็นหน้าที่ของพระภิกษุสามเณรและอุบาสกอุบาสิกาทั่วไป จะละเว้นเสียเป็นการไม่สมควร เพราะเป็นหน้าที่ โดยตรงของผู้มุงแสวงบุญอย่างหนึ่ง การทำวัตรนิยมทำกันวันละ ๒ เวลา คือเช้ากับเย็น เรียกว่า ทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น

กิจที่ต้องทำในเวลาทำวัตรทั้งสองเวลานั้นคือ สวดบูชาพระรัตนตรัย สวดพิจารณาปัจจัยที่บริโภคนิเวศน์ทุกวันสวดเจริญกรรมฐานตามควร สวดอนุโมทนาทานของทายก และสวดแผ่ส่วนกุศล (กรวดน้ำ) ซึ่งคำสวดเหล่านี้มีแบบสากลใช้ทั่วไป จะมีต่างกันบ้างในบางแห่งก็เฉพาะบางบทที่ตัดออกหรือเพิ่มเติมเข้ามาตามความนิยมในถิ่นนั้น ๆ เท่านั้น

การสวดมนต์ คือ การสวดสาธยายบทพระพุทธรูปมนต์ต่าง ๆ ที่เป็นพระสูตรก็มี เป็นพระปริตรก็มี เป็นคาถานิยมที่กำหนดขึ้นเพื่อให้นำมาสวดประกอบในการสวดมนต์เป็นประจำก็มี การสวดมนต์นี้นิยมสวดต่อท้ายทำวัตร จะสวดมากหรือน้อย และสวดบทไหนบ้าง แล้วแต่วัดนั้นๆจะกำหนดกันขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงมักเรียกรวมกันไปว่า "ทำวัตรสวดมนต์"

ความมุ่งหมาย

ในสมัยพระพุทธองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ พระภิกษุสงฆ์จักพากันเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าในตอนหัวค่ำของทุกวันเป็นนิตย์ ในโอกาสนั้นนอกจากจะได้พบพระพุทธเจ้าแล้ว ยังได้ฟังโอวาท ฟังอนุสาสนี และระเบียบวินัยที่ทรงบัญญัติขึ้นใหม่ด้วย การเข้าเฝ้านี้ถือว่าเป็นกิจวัตรประจำวันของพระภิกษุ และแม่อุบาสก

อุบาสิกาก็เข้าเฝ้าแบบนี้เหมือนกัน แต่เป็นเวลาบ่ายถึงเย็น พระพุทธองค์ก็ทรงถือว่า การให้พระภิกษุสามเณร ทายกทายิกาเข้าเฝ้าในเวลานั้น ๆ เป็นกิจวัตรประจำวันจึงไม่เสด็จไปไหนในเวลานั้น ต่อมาเมื่อพระพุทธองค์ปรินิพพานแล้ว มีประเพณีสร้างพระพุทธรูปขึ้นเป็นเครื่องหมายเคารพสักการะแทนพระพุทธเจ้า และประดิษฐานไว้ ณ สถานที่สำคัญ ๆ ของวัด เช่น ในโรงอุโบสถ วิหาร ศาลาการ-เปรียญ เป็นต้นสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปจัดเป็นเอกเทศ โอโถง และสะอาดสวยงาม เพราะถือกันว่าเป็นที่ประทับของพระพุทธเจ้า ชาวพุทธจึงนิยมเข้าไปยังสถานที่นั้น ๆ โดยปฏิบัติเหมือนว่าได้เข้าเฝ้าองค์พระพุทธเจ้าทุกเช้า-เย็น และพากันสวดสรรเสริญคุณพระรัตนตรัย ซึ่งเรียกว่า ทำวัตร และสวดพระสูตร พระปริตรต่าง ๆ ซึ่งเป็นพระพุทธพจน์ เป็นพระโอวาทเรียกว่า สวดมนต์ เท่ากับได้ฟังพระโอวาทของพระพุทธเจ้าทุกเช้าเย็น การกระทำเช่นนี้นิยมแพร่หลายขึ้นเรื่อย ๆ จนเกิดเป็นระเบียบพิธีขึ้นจนทุกวันนี้

การทำวัตรสวดมนต์นอกจากมุ่งหมายเพื่อให้ชาวพุทธได้เข้าเฝ้าองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เหมือนเมื่อครั้งพุทธกาลแล้วยังเพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้บำเพ็ญพระกรรมฐานอันเป็นอุบายให้จิตเป็นสมาธิมีความสงบ ไม่ฟุ้งซ่านวุ่นวายในขณะนั้น แม้จะชั่วระยะเวลาเพียงครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมง ก็จะมีผลทำให้จิตใจได้พักผ่อนจากอารมณ์ภายนอก ทำให้เกิดความเยือกเย็นเย็นสุขุมขึ้น เหมือนเครื่องยนต์ที่ถูกใช้งานหนักมาแล้วได้ถูกพักบ้างแม้ไม่นานก็ตาม ก็ทำให้เครื่องยนต์นั้นเย็นลงมีกำลังดีขึ้น ฉะนั้น

นอกจากนั้น การทำวัตรสวดมนต์ยังเป็นโอกาสให้พระภิกษุสามเณรได้สวดพิจารณาปัจจัย ได้สวดอนุโมทนาทานของทายก ได้สวดแผ่ส่วนกุศลหรือกรวดน้ำให้ผู้อื่นด้วยจิตบริสุทธิ์อีกด้วย เพราะมีความมุ่งหมาย ดังนี้ บัณฑิตทั้งหลายจึงกำหนดการทำวัตรสวดมนต์ขึ้นไว้เป็นหน้าที่ของชาวพุทธอย่างหนึ่ง ที่ไม่ควรละ

เว้น หรือหลบหลีกเสีย ด้วยมองข้ามว่า "เป็นกิจไม่สำคัญอะไร" เพราะเป็นอุบาย
ทำความดีอย่างหนึ่งในพระพุทธศาสนา ที่เรียกว่า "ภาวนามัย"

ประโยชน์ของการทำวัตรสวดมนต์

ดังกล่าวมาแล้วว่า การทำวัตรสวดมนต์เป็นอุบายทำความดีซึ่งเป็นบุญอย่าง
หนึ่ง ฉะนั้น เมื่อทำจนเป็นนิสัยประจำวันแล้ว ย่อมได้รับผลอันดีหลายประการ
เช่น

๑. ทำให้ได้รับความชื่นใจสบายใจ ทำให้เกิดพุทธานุสติ ธรรมานุสติ
สังฆานุสติ เหมือนได้เข้าเฝ้าองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่อพระพักตร์ทุกวัน

๒. ได้ชื่อว่าบำเพ็ญพระกรรมฐาน อบรมจิตใจให้เป็นสมาธิ มีความแน่วแน่
สงบเย็น ไม่ฟุ้งซ่าน ทำให้จิตใจมีอำนาจมีพลัง สามารถควบคุมอารมณ์ข่มกิเลส
และควบคุมตัวเองได้ดี

๓. ได้เปลื้องมลทินอันเกิดจากการบริโภคปัจจัยของทายกโดยมิได้พิจารณา
ในวันนั้น เท่ากับได้เปลื้องหนี้ให้ตัวเอง จัดเป็นผลทางพระวินัย

๔. ได้มีโอกาสแผ่ส่วนบุญกุศลให้แก่ผู้อื่น จัดว่าได้ทำบุญชื่อว่า ปัตติทานมัย

๕. ได้รับความนับถือและยกย่องจากพระภิกษุสามเณรด้วยกันและทายก-
ทายิกาทั่วไปว่าเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี ไม่ละเว้นหน้าที่ที่จะต้องทำ รักษาระเบียบ
ประเพณีไว้ได้ เป็นการสร้างแบบอย่างที่ดีไว้แก่นุชนรุ่นหลัง

๖. ทำให้เป็นผู้อาจหาญในหมู่ ไม่ติดขัดเก้อเขินในเวลาทำพิธี เพราะเป็นผู้
แคล่วคล่องในมนต์ต่าง ๆ

บททำวัตรเช้าⁱⁱ

(นำ) โย โส ภาคะวา อระหัง สัมมาสัมพุทธโ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
สวากขาโต เยนะ ภาคะวาทา ธีโม

พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ใด, ตรัสสอนดีแล้ว,
สุปฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวาทา สวากขาตังโ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,
ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง สะสังขัง

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, บูชาอย่างยิ่ง, ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, พร้อม
ด้วยพระธรรม, พร้อมด้วยพระสงฆ์,

อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชยามะ
ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้, ที่ยกขึ้นแล้วตามสมควร

สาธุ โน ภัณฑะ ภาคะวา สุจิระปะรินิพพุตปิ

พระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานแล้ว, ขอได้ทรงกรุณาโปรดเกิด,

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา

ขอได้มีน้ำพระทัย, อนุเคราะห์แก่หมู่ชนที่เกิดมาในภายหลัง,

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะภูคคัณหาทุ

ขอจงทรงรับเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันเป็นบรรณาการของคนยาก,

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่พวกข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนานเทอญ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัส
รู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทธีง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

สรวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

ปุพพภาคนมการ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภาวะวะโต ปุพพะภาคะ นะมะการัง กะโรมะ เส

(รับ) นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

อะระหะโต

เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธีสสะ

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง (๓ ครั้ง)

พุทธาภิกฤติ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิกฤติง กะโรมะ เส

(รับ) โย โส ตะถาคะโต

พระศาสดาเจ้านั้น พระองค์ใด

อะระหัง

เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธโ

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

วิชาจะระณะสัมปันโน

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

สุคะโต

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี

โลกะวิทู

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสัทธัมมสาระสว

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า

สัตถา เทวะมะนุสสานัง

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พุทธโ

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม

ภะคะวา

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรหมะกัง,

สัสสะมะณะ พราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา

สัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระ
ปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา, มาร พรหม และหมู่
สัตว์, พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม

โย ธัมมัง เทเสสิ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดงธรรมแล้ว

อาทิกัลยาณัง

ไพเราะในเบื้องต้น

มัชฌกัลยาณัง

ไพเราะในท่ามกลาง

ปะริโยสานะกัลยาณัง

ไพเราะในที่สุด

สาตถัง สะพะยัญชนะนัง เภวะละปะริปุณณัง ปะริสุทัง พรหมะจะริยัง ปะกาเสสิ

ทรงประกาศพรหมจรรย์, คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ, บริสุทธิ์
บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ พร้อมทั้งพยัญชนะ

ตะมะหัง ณะคะวันตัง อะภิปุชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ตะมะหัง ณะคะวันตัง สิระสา นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า (กราบ)

ธัมมาภิกุติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิกุติง กะโรมะ เส

(รับ) โย โส สวากขาโต ภาวะะวะตา ธัมโม

พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ได้ตรัสไว้ดีแล้ว

สันทิฏฐิโก

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง

อะกาลิโก

เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้, ไม่จำกัดกาล

เอหิปปัสสิโก

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า, ท่านจงมาดูเถิด

โอปะนะยิโก

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ ก็รู้ได้เฉพาะตน

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปุชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น

ตะมะหัง ธัมมัง สิริสะสา นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า (กราบ)

สังฆาภิกฤติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิกฤติง กะโรมะ เส

(รับ) โย โส สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออก
จากทุกข์แล้ว

สามีจิปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทีทัง

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ

เอสะ ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิณเยโย

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน

อัญชวลีกระณีโย

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรกระทำอัญชวลี

อะนุตตะรัง ปุณฺณักเขตตัง โลกัสสะ

เป็นเนื่อบาบุญของโลก ไม่มีบาบุญอื่นยิ่งกว่า

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่ นั้น

ตะมะหัง สังฆัง ทิสฺสา นมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่ นั้น ด้วยเศียรเกล้า (กราบ)

ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะปะริ

กิตตะนะ ปาฐัญจะ ภาณามะ เส

(รับ) พุทฺโธ สุตฺโธ กะรุณามะหัตถะโน

พระพุทธรเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระกรุณาตั้งห้วงมหรณพ

โยจันตะ สุตฺถัพพะระญาณะโลจะโน

พระองค์ใด, มีตาคือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด

โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสสะฆาตะโก

เป็นผู้กำจัดเสียซึ่งบาปและอุปกิเลสของโลก

วันทามิ พุทฺธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธรเจ้าพระองค์นั้น, โดยใจเคารพเอื้อเพื่อ

ธัมโม ปะทีโป วยะ ตัสสะ สัตถุโน

พระธรรมของพระศาสดา, สว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป

โย มัคคะปากามะตะ เกษะภินนะโก

จำแนกประเภทคือมรรค ผล นิพพาน, ส่วนใด

โลกกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน

ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น

วันทามิ รัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น, โดยใจเคารพเอื้อเพื่อ

สังโฆ สุขะตาทะยะติเขตตะสังญีโต

พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่, กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย

โย ทิฏฐะสันโต สุขะตานุโพระโก

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน, ตรัสรู้ตามพระสุคต หมู่ใด

โลลัปปะหิโน อะริโย สุขะเมระโส

เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล, เป็นพระอริยะเจ้ามีปัญญาดี

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมื่อนั้น, โดยใจเคารพเอื้อเพื่อ

อิจจะวะเมกันตะภิปุชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง

มะยา ยัง มะมะ สัพพะปัตทะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา

บุญใดที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม, คือพระรัตนตรัยอันควรบูชายิ่งโดย
ส่วนเดียว, ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้, ขออุปทวะทั้งหลาย, จงอย่า
มีแก่ข้าพเจ้าเลย, ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น

อิระ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้วในโลกนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

เป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ธัมโม จะ เทลิตโต นียยานิโก

และพระธรรมที่ทรงแสดง, เป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์

อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก

เป็นเครื่องสงบกิเลส, เป็นไปเพื่อปรีนิพพาน

สัมโพธะคามิ สุคะตูปะเวทิตโต

เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม, เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ

มะยันตัง ธัมมัง สุตวา เอวัง ชานามะ

พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงได้รู้อย่างนี้ว่า

ชาติปิ ทุกขา

แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์

ชะราปี ทุกขา

แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์

มะระณัมปิ ทุกขัง

แม้ความตายก็เป็นทุกข์

โสกะปะริเทวะะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปี ทุกขา

แม้ความโศก ความพิโรธรำพัน, ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ, และ
ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข

ความประสพกับสิ่งอันไม่เป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์

ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข

ความพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์

ยัมปิจัจัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง

มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น ก็เป็นทุกข์

สังขิตเตนะ ปัญญาพานักขันธา ทุกขา

ว่าโดยย่ออุปาทานชั้นทั้ง ๕ เป็นตัวทุกข์

เสยยะถิทัง

ได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ

รูปอุปาทานักขันโธ

ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือรูป

เวทณูปาทานักขันโธ

ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือเวทนา

สัญญาอุปาทานักขันโธ

ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือสัญญา

สังขารูปาทานักขันโธ

ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือสังขาร

วิญญาณูปาทานักขันโธ

ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือวิญญาณ

เยสัง परिณฺญาเย

เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานชั้นเหล่านี้เอง

ธรรมาโนโส ภาคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่

เอวํ พะหุลัง สาวะเก วิเนติ

ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลายเช่นนี้เป็นส่วนมาก

เอวํ ภาคา จะ ปะนัสสะ ภาคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนึ,

พะหุลา ปะวัตตะติ

อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย
ส่วนมาก, มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า

รูปัง อะนิจจัง	รูปไม่เที่ยง
เวทนา อะนิจจา	เวทนาไม่เที่ยง
สัญญา อะนิจจา	สัญญาไม่เที่ยง
สังขารา อะนิจจา	สังขารไม่เที่ยง
วิญญูณัง อนิจจัง	วิญญูณไม่เที่ยง
รูปัง อนัตตา	รูปไม่ใช่ตัวตน
เวทนา อนัตตา	เวทนาไม่ใช่ตัวตน
สัญญา อนัตตา	สัญญาไม่ใช่ตัวตน
สังขารา อนัตตา	สังขารไม่ใช่ตัวตน
วิญญูณัง อนัตตา	วิญญูณไม่ใช่ตัวตน
สัพเพ สังขารา อะนิจจา	สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง
สัพเพ ธัมมา อนัตตาทิ	ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตน ดังนี้
ตา มะยัง โอตินณามะหะ ชาตียา	

พวกเราทั้งหลายเป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว, โดยความเกิด

ชะรามะระณนะ

โดยความแก่และความตาย

โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ

โดยความโศกความพิโรธรำพัน, ความไม่สบายกายความไม่สบายใจ, ความ
คับแค้นใจทั้งหลาย

ทุกโขติณณา

เป็นผู้ถูกความทุกข์หยังเอาแล้ว

ทุกขะปะเรตา

เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว

อัปเปวะนามิมัสสะ เภาวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ

ทำไฉนการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้, จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้

(เปิดข้ามไปหน้าต่อไปเลย ท่อนต่อไปนี้เป็นเฉพาะพระภิกษุสวด สามเณรสวดได้
แต่งดสวดท่อนที่พิมพ์ด้วยตัวเอียง)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภาคะวันตัง อุทิสสะ อระหังตัง สัมมาสัมพุทฺธัง

เราทั้งหลาย, อุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบ
ได้โดยพระองค์เอง, แม้ปรินิพพานนานแล้วพระองค์นั้น

สัทธา อคะรัสสะมา อะนะการิยัง ปัพพะชิตา

เป็นผู้มีศรัทธาออกบวชจากเรือน, ไม่เกี่ยวข้องด้วยเรือนแล้ว

ตัสสะมิง ภาคะวะติ พรัหมะจะริยัง จะรามะ

ประพุดติอยู่ซึ่งพรหมจรรย์, ในพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

(เณรเว้น ๒ บรรทัดนี้ไม่ต้องสวด) ภิกขุณัง ลิกขาสาชีวะสะมาปันนา

ถึงพร้อมด้วยสิกขาและธรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตของภิกษุทั้งหลาย

ตัง โน พรัหมะจะริยัง อิมัสสะ เภาวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาเย

สังวัตตะตุติ

ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น, จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกอง
ทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ

(สำหรับอุบาสก อุบาสิกา)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภาวะวันตัง สระระณัง คะตา

เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว
พระองค์นั้น เป็นสรณะ

ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ

ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย

ตัสสะ ภาวะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุ
ปะฏิปัชชามะ,

จักทำในใจอยู่, ปฏิบัติตามอยู่, ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า
ตามสติกำลัง

สา สา โน ปฏิปัตติ

ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราทั้งหลาย

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกข์ขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัต ตะตุติ

จงเป็นไปเพื่อการทำให้สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ

ตั้งขะณิกะปัจจะเวกขณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ตั้งขะณิกะปัจจะเวกขณะ ปาฐัง ภาณามะ เสฯ

(รับ) ปฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย แล้วนุ่งห่มจีวร (คือเครื่องนุ่งห่ม)

ยาระทေး สีสัสสะ ปะฏิฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณหัสสะ ปะภูฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดความร้อน

ทั้งสะมะกะสะวาตตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะภูฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบยุง ลมแดด, และสัตว์เลื้อยคลาน
ทั้งหลาย

ยวาระทเวะ หิริโกปิณะปะภูจฉาทะนัตถังฯ

และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะ, อันทำให้เกิดความละอาย

ปฐิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะภูเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย แล้วฉันบิณฑบาต (คือรับประทานอาหาร)

เนวะ ทวายะ

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน

นะ มะทายะ

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเมามัน อันเกิดกำลังพลังทางกาย

นะ มัณฑะนายะ

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อประดับ

นะ วิภูสะนายะ

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อตกแต่ง

ยวาระทเวะ อิมัสสะ กายัสสะ จูติยา

แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้

ยาปะนายะ

เพื่อความเป็นไปได้ของอัทธภาพ

วิหิงสุปะระติยา

เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย

พรัหมะจะรียนาคะหะยะ

เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรัหมจรรย์

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูหังขามิ

ด้วยการทำอย่างนี้, เราย่อมระงับเสียได้ซึ่งทุกขเวทนาเก่า, คือความหิว

นะวัณจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ

และไม่ทำเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น

ยาตรา จะ เม ภาวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติฯ

อนึ่งความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอัตภาพนี้ด้วย, ความเป็นผู้หาโทษ
มิได้ด้วย, และความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย, จักมีแก่เรา ดังนี้

ปฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะภูเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย แล้วใช้สอยเสนาสนะ (คือที่อยู่อาศัย)

ยาระทေး สีตัสสะ ปะภูฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณหัสสะ ปะภูฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดความร้อน

ทังสะมะกะสะวาทาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะภูฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบยุง ลมแดด, และ
สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาระทေး อตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะภูสัลลานารามัตถังฯ

เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจะพึงมีจากดินฟ้าอากาศ, และเพื่อความ
เป็นผู้ยินดีอยู่ได้ในที่หลีกเร้นสำหรับภาวนา

ปฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารัง ปะภูเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย แล้วบริโภคะเภสัชบริขารอันเกื้อกูลแก่คนไข้

ยาระทေး อุปันนानัง เวยาพาริกานัง เวทะนानัง ปะฏิฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดทุกข์เวทนาอันบังเกิดขึ้นแล้ว, มีอาพาธต่างๆ เป็นมูล

อภัยปัชฌะประมะตยาติฯ

เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

ธาดุปะฏิฎุละปัจจะเวกชะณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ธาดุปะฏิฎุละปัจจะเวกชะณะปาฐัง ภาณามะ เส

(รับ) ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาดุมัตตะเมเวตัง

สิ่งเหล่านี้เป็นสักว่าธาดุตามธรรมชาติเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตาม
ปัจจัยอยู่เนื่องนิตย์

ยะทิทัง จีวะรัง ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล

สิ่งเหล่านี้คือจิ๋ว และบุคคลผู้ใช้สอยจิ๋ว นั้น

ธาดุมัตตะโก

เป็นสักว่าธาดุธรรมชาติ

นิสสัตโต

มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน

นิชชีโว

มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ

ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อะชิคุจฉะนิยานิ

ก็จิวรทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปุติกาอัง ปัตวา

ครั้งมาถูกเข้ากับกายอันเนาอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจจะนิยานิ ชายันติ

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัดตะเมเวตัง

สิ่งเหล่านี้เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตาม
ปัจจัยอยู่เนื่องนิตย์

ยะทิทัง ปิณฑะปาโต ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล

สิ่งเหล่านี้คือบิณฑบาต และบุคคลผู้บริโภคบิณฑบาตนั้น

ธาตุมัดตะโก

เป็นสักว่าธาตุธรรมชาติ

นิสสัตโต

มิได้เป็นสัตว์อันยังยืน

นิชชีโว

มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ

ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพโพ ปะนะ ยัง ปิณฑะปาโต อะชิคุจจะนีโย

ก็บิณฑบาตทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปุติกาอัง ปัตวา

ครั้งมาถูกเข้ากับกายอันเนาอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจจะนีโย ชายะติ

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง

สิ่งเหล่านี้เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตาม
ปัจจัยอยู่เนื่องนิตย์

ยะทิทัง เสนาสะนัง ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล

สิ่งเหล่านี้คือเสนาสนะ และบุคคลผู้ใช้สอยเสนาสนะนั้น

ธาตุมัตตะโก

เป็นสักว่าธาตุธรรมชาติ

นิสสัตโต

มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน

นิชชีโว

มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ

ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิคฺฉะนียานิ

ก็เสนาสนะทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปุติกายัง ปัตวา

ครั้งมาถูกเข้ากับกายอันเนาอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคฺฉะนียานิ ชายันติ

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง

สิ่งเหล่านี้เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตาม
ปัจจัยอยู่เนื่องนิตย์

ยะทิทั้ง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล
สิ่งเหล่านี้คือเภสัชบริหารอันเกื้อกูลแก่คนไข้ และบุคคลผู้บริโภคะเภสัช
บริหารนั้น

ธาตุมัตตะโก

เป็นสักว่าธาตุธรรมชาติ

นิสสัตโต

มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน

นิชชีโว

มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ

ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพโพ ปะนะ ยัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร อะชิคุจนะนีโย

ก็คิลานะเภสัชบริหารทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปุติกายัง ปัตวา

ครั้งมาถูกเข้ากับกายอันเนาอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจนะนีโย ชายะติ

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

เจริญอภินหะปัจจะเวกขณ์ ๕

(นำ) หันทะ มะยัง อะภินหะปัจจะเวกชะณะ ปาฐัง ภาณามะ เส

(รับ) ชะราธัมโมมฺหิ ชะรัง อะนะตีโต(ตา) (ผู้ชายสวด โต ผู้หญิงสวด ตา)

เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้

พฺยาธิธัมมโหมติ พฺยาธิง อณะตตีโต (ตา)

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้

มะระณะธัมมโหมติ มะระณัง อณะตตีโต (ตา)

เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว

เราจะละเว้นเป็นต่างๆ คือว่าเราจะต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจ
ทั้งหลายทั้งปวง

กัมมัสสะโกมฺหิ

เราเป็นผู้มีกรรมเป็นของของตน

กัมมะทายาทฺโ (ทา)

เป็นผู้รับผลของกรรม

กัมมะโยนิ

เป็นผู้มีกรรมเป็นกำเนิด

กัมมะพันธฺ

เป็นผู้มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์

กัมมะปะฐิสระระโณ (ณา)

เป็นผู้มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย

ยัง กัมมัง กะริสสามิ

จักกระทำกรรมอันใดไว้

กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา

ดี หรือ ชั่ว

ตัสสะ ทายาทฺโ (ทา) ภาวิสสามิ เราจักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น

เอวํ อัมเหหิ อะภินฺหัง ปัจจะเวกฺขิตฺตพฺพัง

เราทั้งหลาย พึงพิจารณาอย่างนี้ทุกวันทุกวัน แล.ฯ

บทแผ่เมตตา

สัพเพสฺสตา สัพเพปาณา สัพเพภูตา สัพเพปุคคะลา สัพเพอัตตภาวา
ปะริยาปันนา สัพพาอิตถิโย สัพเพปุริสา สัพเพอะริยา สัพเพอะนะริยา

สัพเพทเวา สัพเพมนุสสา สัพเพวินิปาติกา อะเวรา อภัยปัชฌา อะนีฆา
โหนตุ สุขีอัตตานัง ประหะรันตฺวา

ขอสัตว์ทุกจำพวก ตั้งแต่กละไป สัตว์มีชีวิต สัตว์ที่ปรากฏเห็นชัด
บุคคลทุกคน สัตว์ที่มีอัตภาพทั้งมวล หญิงชาย พระอริยะ ปุถุชน เทวดา
มนุษย์ และอสูรทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีความเดือดร้อน ไม่มีความลำบาก
มีความสุข รักษาตนอยู่เถิด ฯ

ปัตติทานคาถา (กรวดน้ำเช้า)

(นำ) หันทะ มะยัง ปัตติทานะคาถาโย ภาณามะ เส

(รับ) ยา เทเวตา สันติ วิหาระวาสิณี

เทวดาทั้งหลายเหล่าใด มีปกติอยู่ในวิหาร

อุเบ ฆะเร โภธิฆะเร ตะหิง ตะหิง

สิ่งสถิตที่เรือนพระสอุป ที่เรือนโพธิ์ ในที่นั้นๆ

ตา ธัมมะทานะเนนะ ภาวันตุ ปุชิตา

เทวดาทั้งหลายเหล่านั้น เป็นผู้อันเราทั้งหลายบูชาแล้วด้วยธรรมทาน,

โสติดิง ภาโรนเตระ วิหาระมัณฑะเล

ขอจงทำซึ่งความสวัสดิ์ ความเจริญในมณฑลวิหารนี้

เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว

พระภิกษุทั้งหลายที่เป็นพระเถระก็ดี ที่เป็นปานกลางก็ดี ที่เป็นผู้บวชใหม่ก็ดี

สารามิกา ทานะปะตี อุปาสกา

อุปาสกอุปาสิกาทั้งหลายที่เป็นทานบดี พร้อมด้วยอารมิกชนก็ดี

คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา

ชนทั้งหลายเหล่าใดที่เป็นชาวบ้านก็ดี ที่เป็นชาวต่างประเทศก็ดี ที่เป็น
ชาวนิคมนก็ดี ที่เป็นอิสระเป็นใหญ่ก็ดี

สัปปาณะภูตา สุจิตา ภาวันตุ เต

ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น จงเป็นผู้มีความสุขเถิด

ชะลาพูชา เยปิ จะ อันทะสัมภวา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นชลาพูชะกำเนิดก็ดี ที่เป็นอันทชะกำเนิดก็ดี

สังเสทชะตา อะถะโวปะปาติกา

ที่เป็นสังเสทชะกำเนิดก็ดี ที่เป็นอุปปาติกะกำเนิดก็ดี

นียยานิกัง รัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต

จงอาศัยซึ่งธรรมอันประเสริฐ เป็นนียานิกธรรม ประกอบในอันนำผู้-
ปฏิบัติให้ออกไปจากสังสารทุกข์

สัพเพปิ ทุกข์สสะ กะโรนตุ สังขะยัง

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น จงกระทำซึ่งความสิ้นไปพร้อมแห่งทุกข์เถิด

ฐาตุ จิรัง สะตัง รัมโม

ขอธรรมของสัตว์บุรุษทั้งหลาย จงดำรงอยู่ตลอดกาลนาน

รัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา

ขอบุคคลทั้งหลายผู้ทรงไว้ซึ่งความเป็นธรรม จงมีอายุยืน

สังโฆ โทตุ สะมัคโค วะ

ขอพระสงฆ์จงมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน

อตัถายะ จะ หิตายะ จะ

เพื่อประกอบสิ่งอันเป็นประโยชน์ และความเกื้อกูล

อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ รัมมะจารีโน

ขอพระสัทธิธรรมจงรักษาเราทั้งหลาย แล้วจงรักษาไว้ซึ่งบุคคลทั้งหลายผู้
ประพฤตีสั่งธรรมแม้ทั้งปวง

วุฑฺฒิง สัมปาปุณฺเณยยามะ รัมเม อะริยฺปปะเวทิตะ

ขอเราทั้งหลายพึงถึงพร้อมซึ่งความเจริญในธรรม ที่พระอริยะเจ้าประกาศ
ไว้แล้ว

ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณินฺโณ พุทธะสาสะเน

ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธานุศาสนานะ

สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต กาละ เทโว ปะวัสสะตุ

ขอฝนทั้งหลายจงหยั่งลงตกต้องตามฤดูกาล

วุฑฺฒิภาวายะ สัตตานิํง สะมิทัง เนตุ เมทะนิง

ขอฝนจงนำความสำเร็จมาสู่แผ่นดิน เพื่อความเจริญแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย

มาตา ปิตา จะ อัตตะระชัง นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัํ

มารดาและบิดาย่อมรักษาบุตร ที่เกิดในตนเป็นนิจ ฉันใด

เอวัง รัมเมนะ ราชาโน ปะชัง รักขันตุ สัพพะทา

ขอพระราชากองปกครองประชาชนโดยชอบธรรม ในกาลทุกเมื่อ ฉันนั้น
ตลอดกาลเทอญฯ

บทลาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา, พุทัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภาวะะวะตา รัมโม, รัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ (กราบ)

มาตา-ปิตุ อุปปัฏฐานัง อะหัง วันทาமி (กราบ)

ครูอุปัชฌา อาจารย์ยะคุณัง อะหัง วันทามิ (กราบ)

จบทำวัตรเช้า

บททำวัตรเย็น

(นำ) โย โส ภาคะวา อระหัง สัมมาสัมพุทธโธ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
สวากขาโต เยนะ ภาคะวตา ธัมโม

พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ใด, ตรัสสอนดีแล้ว,
สุปฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวโต สภาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้พระภาคเจ้า พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,
ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง สะสังขัง

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, บูชาอย่างยิ่ง, ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, พร้อม
ด้วยพระธรรม, พร้อมด้วยพระสงฆ์,

อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชยามะ
ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้, ที่ยกขึ้นแล้วตามสมควร

สาธุ โน ภันเต ภาคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ

พระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานแล้ว, ขอได้ทรงกรุณาโปรดเกิด,

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา

ขอได้มีน้ำพระทัย, อนุเคราะห์แก่หมู่ชนที่เกิดมาในภายหลัง,

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะภูคคัณหาทู

ขอจงทรงรับเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันเป็นบรรณาการของคนยาก,

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่พวกข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนานเทอญ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัส
รู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทธีง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

สรวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

ปุพพภาคนมการ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภาวะวะโต ปุพพะภาคะ นะมะการัง กะโรมะ เส

(รับ) นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

อะระหะโต

เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธีสสะ

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง (๓ ครั้ง)

พุทธานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธานุสสติดินะยัง กะโรมะ เสฯ

(รับ) ตั้งโข ปะนะ ภาคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อัพภูคคะโต,

ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ได้ฟังไปแล้วอย่างนี้ว่า,

อิติปิ โส ภาคะวา,

เพราะเหตุอย่างนี้ๆ, พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

อะระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธโ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ,

สุคะโต,

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู,

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,

เป็นผู้สามารถฝึกบรูุษที่สมควรฝึกได้, อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทธโ,

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภาคะวาติ.

เป็นผู้มีความจำเริญ, จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ดังนี้.

(พุทธาภิกษิติง)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิกษิติง กะโรมะ เสฯ

(รับ) พุทธะวาระหันตะวะระระตาทิคุณาภิกษิตโต,

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ, มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณ เป็นต้น,

สุทธาภิญาณะกะรุธาหิ สะมาคะตัตโต,

มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ, และพระกรุณาอันบริสุทธิ์,

โพเธสิ โย สุชนะตัง กะมะลังวะ สุโร,

พระองค์ใด, ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน, ดุจอาทิตย์ทำบ่าวให้บาน,

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ ผู้ไม่มีกิเลส พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า,

พุทธโธ โย สัพพะปาณินัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด, เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่
หนึ่ง, ด้วยเศียรเกล้า,

พุทธัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ พุทธโธ เม สามิกิสสะโร ,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า

พุทธโธ ทุกข์สสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระพุทธรเจ้า,
วันทันโตหัง (วันทันตีหัง) จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,
ข้าพเจ้าผู้เฒ่าอยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธรเจ้า,
นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง พุทโธ เม สรรณัง วะรัง,
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธรเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัชฌเมยยัง สัตถุสาสะเน,
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา ของพระศาสดา,
พุทธี เม วันทะมานะ (วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,
ข้าพเจ้าผู้เฒ่าอยู่ซึ่งพระพุทธรเจ้า, ได้ชวนชวายนบุญใดในบัดนี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาhesุง ตัสสะ เตชะสา.
อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(กราบหมอบลงแล้วว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา,
ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง,
กรรมน่าตีเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว ในพระพุทธรเจ้า,
พุทโธ ปะภุคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
ขอพระพุทธรเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.
เพื่อการสำรวมระวัง ในพระพุทธรเจ้า ในกาลต่อไป.

ธัมมานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เสฯ

(รับ) สวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมใด เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันติภูจฺจโก,

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

อะกาลิโก,

เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล,

เอหิปปัสสิโก,

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก,

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ,

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้,

ธัมมาภิกีตัง

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิกีตัง กะโรมะ เสฯ

(รับ) สวากขาตะตาทิกุณเอยะคะวะเสนะ เสยโย,

พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐ เพราะประกอบด้วยคุณ คือความที่พระผู้มี

พระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น,

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็นมรรค ผล ปรียัติ และนิพพาน,

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธาริ,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม, จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว,
วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระธัมมะเมตัง,
ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น, อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด,
ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,
พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย,
หุตยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนนะหัง,
ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่สอง
ด้วยเศียรเกล้า,
ธัมมัสสาทสมิ ทาโส (ทาสี) ะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร,
ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
ธัมโม ทุกข์สสะ ฆาตา จะ วิธาทา จะ หิตัสสะ เม,
พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,
ธัมมัสสาทัง นิยยาเทมิ สะริรัญชีวิตัญจิทัง,
ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระธรรม,
วันทันโตหัง (วันทันตีหัง) จะริสตามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม,
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง ะรัง,
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัตตมยยัง สัตถุสาสะเน,
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา ของพระศาสดา,
ธัมมัง เม วันทะมานะ (วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ,
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม, ได้ชวนขวายนบุญใดในบัดนี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาhesุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(กราบหมอบลงแล้วว่า)

กาเยนะ วาจาเยนะ วะ เจตตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว ในพระธรรม,

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาลต่อไป.

สังฆานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆา นุสสะตินะยัง กะโรมะ เสฯ

(รับ) สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมูไต่ ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมูไต่ ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมูไต่ ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรม

เป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมูไต่ ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยະทีทัง,

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุดานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ,

เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิณเวยโย,

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชาลี ภาระณียโย,

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชาลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

เป็นเนืองนบุญของโลก ไม่มีนบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.

สังฆาภิกีติง

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิกีติง กะโรมะ เสฯ

(รับ) สัทธัมมะโชสุปะฏิปัตติคณาติยุตโต,

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม, ประกอบด้วยคุณ มีความปฏิบัติดีเป็นต้น,

โยภุสฺสัพพะโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏฺฐิ,

เป็นหมู่แห่งพระอริยะบุคคลอันประเสริฐ แปรจำพวก,

ลีลาที่ธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,

มีกายและจิตอันอาศัยธรรม มีศีลเป็นต้น อันบวร,

วันทามะหัง ตะมะรียานะคะนัง สุสุทัง,

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น อันบริสุทธิ์ด้วยดี,

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระสงฆ์หมู่ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย,

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่สาม
ด้วยเศียรเกล้า,

สังฆัสสัทธัมมิ ทาโส (ทาสี) วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์, พระสงฆ์เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

สังโฆ ทุกข์สสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

สังฆัสสัทธัง นิยยาเทมิ สะรียุชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระสงฆ์,

วันทันโตหัง (วันทันตีหัง) จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง ะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัชฌายัง สัตถุสสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา ของพระศาสดา,

สังฆัง เม วันทะมานะ (วันทะมานายะ) ยัง ปุญญังปะสุตัง อิระ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์, ได้ชวนถวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาhesung ตัสสะ เตชะสา.

อันตรรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(กราบหมอบลงแล้วว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว ในพระสงฆ์,

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระสงฆ์จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆะ.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ ในกาลต่อไป.

อะตีตปะจจะเวกขณะวิธี

(นำ) หันทะ มะยัง อะตีตปะจจะเวกขณะปาฐัง ภาณามะ เสฯ

(รับ) อัสชะ มะยา อะปะจจะเวกชิตวา ยัง จีวะรัง ปะริภุตตัง

จิ๋วใดอันเรานุ่งห่มแล้ว ไม่ทันพิจารณาในวันนี้

ตั้งยาวะเทวะ สีสัสสะ ปะฏิฆาตายะ

จิ๋วนั้นอันเรานุ่งห่มแล้ว เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณห์สสะ ปะฏิฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดความร้อน

ทั้งสะมะกะสะวาตตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,

เพียงเพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด, และ
สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,

ยาระทေး หิริโกปนะปะภูจฉาทะนัตถังฯ

และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอันทำให้เกิดความละอาย,

อชชะ มะยา อะปัจจะเวกชิตวา โย ปิณฑะปาโต ประริกุตโต,

ปิณฑะปาโตอันเราฉันแล้ว ไม่ทันพิจารณาในวันนี้,

โส เนวะ ทวายะ,

ปิณฑะปาตุนั้นอันเราฉันแล้ว ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน,

นะ มะทายะ,

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเมามันอันเกิดกำลังพลังทางกาย

นะ มัณฑะนายะ,

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อประดับ

นะ วิภูสะนายะ,

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อตกแต่ง

ยาระทေး อิมัสสะ กายัสสะ ฐิตียา,

แต่ให้เป็นที่ไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้ แห่งกายนี้

ยาปะนายะ,

เพื่อความเป็นไปได้ของอรรถภาพ

วิหิงสุปะระติยา,

เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย

พรัหมะจะรียนุคคะหายะ,

เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูหังขามิ,

ด้วยการทำอย่างนี้ เราย่อมระงับเสียได้ซึ่งทุกขเวทนาเก่า คือความหิว
นะวิญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ,

และไม่ทำเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น

ยาตรา จะ เม ภาวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติฯ

อนึ่ง ความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอัตภาพนี้ด้วย ความเป็นผู้หาโทษ
มิได้ด้วย และความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย จักมีแก่เรา ดังนี้

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตวา ยัง เสนาสะนัง ปะริกุตตัง,

เสนาสนะใดอันเราใช้สอยแล้ว ไม่ทันพิจารณาในวันนี้

ตัง ยาวะเทวะ สัตตัสสะ ปะภูฆาตายะ,

เสนาสนะนั้นเราใช้สอยแล้ว เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณ्हัสสะ ปะภูฆาตายะ,

เพียงเพื่อบำบัดความร้อน

ทังสะมะกะสะวาตตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะภูฆาตายะ,

เพียงเพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด, และ
สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะภูสัลลานารามัตถัง

เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจะพึงมีจากดินฟ้าอากาศ และเพื่อความเป็น
ผู้ยินดีอยู่ได้ในที่หลีกเลี่ยงสำหรับภาวนา

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตวา โย คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร ปะริกุตโตฯ

คิลานะเภสัชชบริหารใดอันเราบริโภคแล้ว ไม่ทันพิจารณาในวันนี้

โส ยาวะเทวะ อุปปีนนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะภูฆาตายะ

คิลานะเภสัชชบริหารนั้นอันเราบริโภคแล้ว เพียงเพื่อบำบัดทุกขเวทนาอัน
บังเกิดขึ้นแล้ว มีอาพาธต่างๆ เป็นมูล

อัพยาปิษณะประระมะตยาติฯ

เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

(จบบททำวัตรเย็น ถ้าไม่สวดบทอื่นต่อ ให้ข้ามไปสวดแผ่เมตตา และกรวดน้ำตอนเย็น
หน้า ๗๓)

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเออ	เกิดมาทำไม	นิพพานมีสุข
อยู่โยมิไป	ค้นหาหน่วงหนัก	หน่วงซักหน่วงไว้
ฉันทไปมิได้	ค้นหาผูกพัน	ห้วงนั้นพันผูก
ห้วงลูกห้วงหลาน	ห้วงทรัพย์สินศฤงคาร	จงสละเสียเถิด
จะไปได้ไปนิพพาน	ข้ามพันภพสาม	ยามหนุ่มสาวน้อย
หน้าตาแหล่ซ้อย	งามแล้วทุกประการ	แก่เฒ่าหนังยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น	เอ็นใหญ่เก้าร้อย	เอ็นน้อยเก้าพัน
มันมาทำเชยใจ	ให้ร้อนให้เย็น	เมื่อยขบทั้งตัว
ชนคิ้วก็ขาว	นัยน์ตาก็มัว	เส้นผมบนหัว
ดำแล้วกลับหงอก	หน้าตาเว้าออก	ดูหน้าบัดสี

จะลูกก็โอย	จะนั่งก็โอย	เหมือนดอกไม้โรย
ไม่มีเกสร	จะเข้าที่นอน	ฟังสอนภาวนา
พระอนิจจัง	พระอนัตตา	เราท่านเกิดมา
รังแต่จะตาย	ผู้ดีเข็ญใจ	ก็ตายเหมือนกัน
เงินทองทั้งนั้น	มิติดตัวเรา	ตายไปเป็นผี
ลูกเมียผู้รัก	เขาชักหน้าหนี	เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง	หมู่ญาติพี่น้อง	เขาหามเอาไป
เขาวางลงไว้	เขานั่งร้องไห้	แล้วกลับคืนมา
อยู่แต่ผู้เดียว	ป่าไม้ชายเขียว	เหลียวไม่เห็นใคร
เห็นแต่ฝูงแร้ง	เห็นแต่ฝูงกา	เห็นแต่ฝูงหมา
ยื้อแย่งกันกิน	ดูน่าสมเพช	กระดุกกุเอ๋ย
เรียรายแผ่นดิน	แร้งกาหมากิน	เอาเป็นอาหาร
เที่ยงคืนสงัด	ตื่นขึ้นมึนนาน	ไม่เห็นลูกหลาน
พี่น้องเฝ้าพันธุ์	เห็นแต่นกเค้า	จับเจ้าเรียงกัน
เห็นแต่นกแสก	ร้องแรกแหกขวัณ	เห็นแต่ฝูงผี
ร้องให้หากัน	มนุษย์เราเอ๋ย	อย่าหลงกันเลย

ไม่มีแก่นสาร

อุตสาห์ทำบุญ

คำจุนเอาไว้

จะได้ไปสวรรค์

จะได้เห็นพระพุทธเจ้า

จะได้เข้าพระนิพพาน

อะหัง วันทามิ สัพพะโส

อะหัง วันทามิ นิพพานะปัจจะโย โหตุ

สาธุ สาธุ สาธุ อนุโมทามิ ฯ

บทเจริญพระพุทธรมณต์ⁱⁱⁱ

ขุมนุมนเทวดา

สระรัชชัง สะเสนัง สะพันรุง นะรินทัง

ปะริตตานุกาโว สะทา รักขะตุติ

ผะริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภาทันตา

อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภาณันตุ

สัคเค กาเม จะ รูปะ คิริสีขะระตะณู จันตะลิกเข วิมานะ

ทีเป รัฏฐะ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต

ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา

ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุฯ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภาทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภาทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภาทันตาฯ

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทเธ

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทเธ

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทเธ

พุทธีง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธีง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ฐัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ฐัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

นมะการะสิทธิคาถา
(บทสวดนมัสการพระรัตนตรัย)

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัณฺฐุ	สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต	ปาเปสี เขมมัง ชะนะตัง วิเนยยัง
พุทัง ะรันตัง สีระสา นะมามิ	โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัณฺฐุ
จะ	
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ	สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ
ฐัมโม ะไซ โย วียะ ตัสสะ	สัตถุทัสเสสี โลกัสสะ วิสุทธีมคคัง
นียยานิโก ฐัมมะระรัสสะ ธารี	สาตาวะโห สันติกะโร สุฉินฺโณ
ฐัมมัง ะรันตัง สีระสา นะมามิ	โมหัพปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ	สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ
สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค	โย โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเขตตา
สันโต สะยัง สันติโยชะโก จะ	สวากขาตะฐัมมัง วิทิตัง กะโรติ
สังฆัง ะรันตัง สีระสา นะมามิ	พุทธานุพุทัง สะมะสีละทิฏฐัง

ต้นเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ

สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ

๗

สัมพุทธะ

(บทสวดนมัสการพระพุทธเจ้า)

สัมพุทธะ อัญญะวิสัยจะ	ทวาหะสัจจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ	นะมามิ สิริสะสา อะหัง
เตสัง ัมมัญจะ สังขัญจะ	อาหะเรนนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนนะ	หันทวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ	วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทธะ ปัญจะปัญญาสัยจะ	จะตุวิสะติสะหัสสะเก
หะสะสะตะสะหัสสานิ	นะมามิ สิริสะสา อะหัง
เตสัง ัมมัญจะ สังขัญจะ	อาหะเรนนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนนะ	หันทวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ	วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทธะ นะวุตตะระสะเต	อัญญะจัตตาฬิสะสะหัสสะเก
วิสะติสะตะสะหัสสานิ	นะมามิ สิริสะสา อะหัง
เตสัง ัมมัญจะ สังขัญจะ	อาหะเรนนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนนะ	หันทวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ	วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

นะโมการะอัญญะกะ

(บทสวดว่าด้วยการถวายนอบน้อมพระรัตนตรัย ๘ ประการ)

นะโม อระหะโตะ สัมมา -	สัมพุทฺธัสสะ มะเหสีโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ	สวากขาตัสเสวะ เตนีระ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ	วิสุทฺธะสีละทิฏฺฐิโน
นะโม โอมัตตะยารัทฺธัสสะ	ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีสสะ	ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นะโมการัปปะภาเวนะ	วิคัจฉันตุ อูปัททะวา
นะโมการานุกาเวนะ	สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโมการัสสะ เตเชนะ	วิธิมหิ โหมิ เตชะวา ฯ

มงคลสูตร (อะเสวนา)

(บทสวดว่าด้วยมงคลแห่งชีวิต ๓๘ ประการ)

อะเสวนา จะ พาลานัง	ปีณติตานัญจะ เสวะนา
ปุชา จะ ปุชนะนียานัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ	ปุพเพ จ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ	วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
มาตาปิตุอุปฺภุชานัง	ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ทานัญจะ ธัมมะจะรียา จะ	ญาตะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

อาระตี วิระตี ปาปา	มัชชะปาณา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ อัมเมสุ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
การะโว จะ นิวาโต จะ	สันตุญฺฐิ จะ กะตัญญูตา
กาเลนะ อัมมัสสะวะนัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา	สะมะณานัญญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ อัมมะสากัจฉา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พรหมะจะริยัญจะ	อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
มุญฺฐัสสะ โลกะอัมเมหิ	จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมมัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัตวานะ	สัพพัตถะมะปะราชาชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ	ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

ระตะนะสุตตัง

(บทสวดว่าด้วยการพรรณนาคุณของพระรัตนตรัย)

ยังกิญฺจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อตฺถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทฺธะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โทตฺถุ ฯ
ชะยัง วิร่าคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทังคะคา สักยะมุณี สะมาหิโต

นะ เตนะ ฐัมเมนะ สะมัตถิ กิญจ
อิทัมปิ ฐัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
    ยัมพุทเธเสฏโฐ ปะริวัณณะยิ สุจิง
สมาธิมานันตะริกัณฺเฑมาหุ
สมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ฐัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
    เย ปุคคะลา อัญฺฐะ สะตัง ปะสัฏฺฐา
จัตตารี เอตานิ ยุกานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลานิ
อิทัมปิ สัจเจ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
    เย สุปปะยุดตา มะนะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุตัง ภูญชะมานา
อิทัมปิ สัจเจ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
    ชีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วีรัตตะจิตตายะติเก ภาวะสมิง
เต ชีณะพีชา อะวิรุฬ्हินฺทา

นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันทะลิกเข

ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง

พุทธีง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันทะลิกเข

ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง

ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันทะลิกเข

ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง

สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

กะระณียะเมตตะสุตตัง

(บวตสวดว่าด้วยการเจริญเมตตาและอานุภาพแห่งเมตตา เพื่อให้เทวดาเมตตารักใคร่)

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ

ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ

สักโก อุชฺฐุ จะ สุหุชฺฐุ จะ

สุวะโจ จัสสะ มุฑฺฐุ อะนะติมานิ

สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ

อัปปะกัจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ

สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ

อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิโธ

นะ จะ ขุททั้ง สะมาจะเร กิณฺจ
สุชินโน วา เขมิโน โหนตุ
เย เกจิ ปาณะภูตฺตติ
ทีฆา วา เย มะหันตา วา
ทิกฺขุชา วา เย จะ อะทิกฺขุชา
ภูตา วา สัมภะเวสี วา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพละ
พยาโรสะนา ปะภฺธิมะสฺสญฺญา
มาตา ยะถา นินฺยํ ปุตฺตัง
เอวํปิ สัพพะภูเตสุ
          เมตตฺถญจะ สัพพะโลกัสมิง
อุทัง อะโธ จะ ติริยญฺจะ
ติฏฺฐญฺจะรัง นิสินโน วา

เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยฺยง
สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุขิตตฺตา
ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถุลา
เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทฺทูเร
สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุขิตตฺตา
นาติมัญญูญะ กัตถะจิ นัง กิณฺจ
นาญญะมัญญุสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง
มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง
อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
สะยาโน วา ยาวะตฺสสะ วิคะตะมิท

โธ

เอตัง สะติง อะธิญฺญุชฺชเย
ทิกฺขุญฺจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง

พรัหมะเมตัง วิหารัง อิตตะมาหุ
ทัสสะเนนะ สัมปโน
นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณะเรตีติฯ

ชั้นระประริตตะคาถา

(บทสวดเจริญเมตตาเพื่อป้องกันอันตรายจากสัตว์ร้ายทุกชนิด)

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง
ฉัพพาปุตเตหิ เม เมตตัง

เมตตัง เอราปะเถหิ เม
เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ

อะปาทะเกหิ เม เมตตัง	เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปะปะเทหิ เม เมตตัง	เมตตัง พะหุปะปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ	มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปะปะโท หิงสิ	มา มัง หิงสิ พะหุปะปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา	สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทรานิ ปัสสันตุ	มา กิณฺจึ ปาปะมาคะมา

อัปะมาโณ พุทฺโธ อัปะมาโณ ธิมฺโม อัปะมาโณ สังโฆ
ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ อะหิ วิจฺฉิกา สะตะปะที อุณฺณานาภี
สะระพู มุสิกา กะตา เม รักษา กะตา เม ปะริตตา ปะฎิกกะมันตุ
ภูตานิ โสหัง นะโม ภาคะวะโต นะโม สัตตํนัง สัมมาสัมพุทฺธานัง ฯ

โมระปะริตตัง

(บทสวดเพื่อเป็นเกราะป้องกันภัย ทั้งกลางวันและกลางคืน)

อุเทตะยฺญัจจมา เอกะราชา
หะริสสะวัณฺโณ ปะฐะวีปะภาโส
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณฺณัง ปะฐะวีปะภาสัง
ตะยฺชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พราหฺมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทฺธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตตียา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ

อะเปตะยัญญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปปะภาโส
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตะ วิหะเรมุ รัตติง
เย พราหะณะ เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โโพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร วา สะมะกัปปะยิตี ฯ

วัฏฏะกะปะริตตัง
(บทสวดเพื่อป้องกันอัคคีภัยต่างๆ)

อัทถิ โลเก สีละคุโณ	สังจัจจ โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สังเจนะ กาทามิ	สังจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิตวา ธัมมะพะลัง	สะริตวา ปุพพะเก ชิเน
สังจะพะละมะวัสสาเย	สังจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา	สันติ ปาทา อะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา	ชาตะเวทะ ปะฎีกะมะ
สะหะ สังเจ กะเต มัยหัง	มะหาปัสสะลิโต สีขี
วิชเชสิ โสพะสะ กะรีसानิ	อุทะกัง ปัตวา ยะถา สีขี
สังเจนะ เม สะโม นัตถิ	เอสา เม สังจะปาละมีติ ฯ

ระชัคคะปริตตั้ง ระชัคคะสูตรตั้ง

(บทสวดเพื่อให้หายหวาดกลัว และป้องกันภัยจากยักษ์และโจร)

อะริญญเณ รุกขะมุเล วา	สุญญาคาเร วะ ภิกขะโว
อะนุสสะเรถะ สัมพุทัง	ภะยัง ตุมหากะ โน สียา
โน เจ พุทัง สะเรยยาถะ	โลกะเชฏฐัง นะราสะกัง
อะถะ อัมมัง สะเรยยาถะ	นียยานิกัง สุเทสิตัง
โน เจ อัมมัง สะเรยยาถะ	นียยานิกัง สุเทสิตัง
อะถะ สังฆัง สะเรยยาถะ	ปุญญักเขตตัง อะนุตตะรัง
เอวัมพุทัง สรรัตนानัง	อัมมัง สังฆัญจะ ภิกขะโว
ภะยัง วา อัมภิตัตตัง วา	โลมะหังโส นะ เหสสะตีติ ฯ

อาฏานาฎิยะปริตตั้ง

(บทสวดเพื่อใช้คุ้มครองตนจากภูตผีปีศาจ และอำนาจสิ่งชั่วร้ายทุกประการ)

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ	จักขุมันตัสสะ สิริมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ	สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ	นะหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ	มาระเสนปัปะมัททีโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ	พราหะณะสสะ วุสีมะโต
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ	วิปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังกีระสัสสะ นะมัตถุ	สักกะปุตตัสสะ สิริมะโต
โย อิมัง อัมมะมะเทเสสิ	สัพพะทุกขาปะนุทะนัง
เย จาปิ นิพพุตา โลเก	ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง

เต ชะนา อะปิสุณา	มะหันตา วีตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง	ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
วิชาจะระณะสัมปันนัง	มะหันตัง วีตะสาระทัง ฯ
(วิชาจะระณะสัมปันนัง	พุทฺธัง วันทามะ โคตะมันติ)
นะโม เม สัพพะพุทธานัง	อุปปันนानัง มะหะสิณัง
ตณ्हังกะโร มะหาวิโร	เมธังกะโร มะหาเยโส
สละระณังกะโร โลกะหิโต	ทีปังกะโร ชุตินธะโร
โกณฑัญญโณ ชะนะปาโมกโข	มังคะโล ปุริสาสะโภ
สุมะโน สุมะโน อีโร	เรวะโต ระติวัฑฒะโน
โสภีโต คุณะสัมปันโน	อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม
ปะทุโม โลกะปชโชโต	นาระโท ะระระสาระถิ
ปะทุมุตตะโร สัตตะส आरो	สุเมโธ อัมปะฎิปุคคะโล
สุขาโต สัพพะโลกักโค	ปิยะทัสสี นะราสะโภ
อัตถะทัสสี การุณิก	อัมมะทัสสี ตะโมนุโท
สิทธัตถโธ อะสะมะ โลก	ติสโส จะ ะวะทะตัง ะโว
ปุสโส จะ ะระระโท พุทฺโธ	วิปัสสี จะ อะนุปะโม
สิขี สัพพะหิโต สัตถา	เวสสะภู สุขะทายะโก
กะกุสันโธ สัตถะวาโห	โกนาคะมะโน ระณัญชะโห
กัสสะโป สิริสัมปันโน	โคตะโม สักยะปุงคะโว ฯ

อังคฺลิมาละปะริตตัง

(บทสวดเพื่อทำให้คลอตบุตรโดยง่ายและปลอดภัย)

ยะโตหัง ภะคินี อะริยาเย ชาติยา ชาโต นาภิขานามิ สัจฺจิจจะ ปาณัง
ชีวิตา โวโรเปตา ฯ เตนะ สัจฺเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

ยะโตหัง ภะคินี อะริยาเย ชาติยา ชาโต นาภิขานามิ สัจฺจิจจะ ปาณัง
ชีวิตา โวโรเปตา ฯ เตนะ สัจฺเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

ยะโตหัง ภะคินี อะริยาเย ชาติยา ชาโต นาภิขานามิ สัจฺจิจจะ ปาณัง
ชีวิตา โวโรเปตา ฯ เตนะ สัจฺเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

โพชฌังคะปริตตั้ง

(บทสวดว่าด้วยคุณธรรมทำให้บรรลุธรรม ๗ ประการ และสำหรับใช้สวดให้ผู้ป่วยฟัง)

โพชฌังโค สะติสังขาโต
วิริยัมปีติปัสสัทธิ -
สมาธูปะกขะโพชฌังคา
มุนินา สัมมะทักขาทา
สังวัตตันติ อะภิญญาเย
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ
คิลานะ ทุกขิตะ ทิสวา
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

เอกะทา อัมมะราชาปี
จุนทัตถะเรนนะ ตัญญูเยวะ
สัมโมทิตวา จะ อาพาธา

อัมมานัง วิจะโย ตะธา
โพชฌังคา จะ ตะธาปะเร
สัตเตเต สัพพะทัสสินา
ภาวิตา พะหุสีกะตา
นิพพานายะ จะ โพธิยา
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
โมคคัลลันญจะ กัสสะปัง
โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
โรคา มุจจิงสุ ตัง ขะณ
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
เคลัญญูนาภิปีฬิโต
ภะณาเปตวานะ สาทะรัง
ตัมहा วุฏฐาสี ฐานะโส

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ปะหีนา เต จะ อาพาธา

ติณณันนัมปิ มะหะสีนัง

มัคคาหะตะกิเลสา วะ

ปัตตานุปัตตติธัมมะตัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

อะภะยะปะริตตัง

(บทสวดเพื่อป้องกันอันตรายจากนิมิตร้าย)

ยันทุณนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ

โย จามะนาโป สะกุนัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง

พุทธานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุณนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ

โย จามะนาโป สะกุนัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง

ธัมมานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุณนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ

โย จามะนาโป สะกุนัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง

สังฆานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุ ฯ

นัตถิเม

(บทสวดว่าด้วยการอ้างเอาพระรัตนตรัยเป็นสรณะ)

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง

พุทโธ เม สาระณัง ะรัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โหตุ เต ชะยะมังคะลัง

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง

ธัมโม เม สาระณัง ะรัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โหตุ เต ชะยะมังคะลัง

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง

สังโฆ เม สาระณัง ะรัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
ยังกิญจิ ระตะนัง โลก	วิชชะติ วิวิธัง ปุณฺ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ	ตัสมา โสตถิ ภาวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลก	วิชชะติ วิวิธัง ปุณฺ
ระตะนัง อัมมะสะมัง นัตถิ	ตัสมา โสตถิ ภาวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลก	วิชชะติ วิวิธัง ปุณฺ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ	ตัสมา โสตถิ ภาวันตุ เตฯ
สักกัตวา พุทธะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง	พุททะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ	ทุกขา วุปะสะเมนตุ เต
สักกัตวา อัมมะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
ปะริฬาหุปะสะมะนัง	อัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ	ภะยา วุปะสะเมนตุ เต
สักกัตวา สังฆะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง	สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ	โรคา วุปะสะเมนตุ เต ฯ

มงคลจักรวาลใหญ่

(บทสวดว่าด้วยการพรรณนาคุณของพระพุทธเจ้า)

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิกา

รัสสะ

สัพพันตะรายะนิวารณะสะมัตถัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
ทวัตติงสะมะหาปริสะลักขะณานุกาเวณะ อะสีตยานุภยัญชานานุกาเวณะ
อัญญุต-ตะระสะตะมังคะลานุกาเวณะ ฉัพพัตถะรังสิยานุกาเวณะ เกตุมาลานุกาเว
ณะ ทะสะปาละมิตานุกาเวณะ ทะสะอุปะปาละมิตานุกาเวณะ ทะสะปะระมัตถะ
ปาละมิตานุกาเวณะ สีละสะมาธิปัญญาณุกาเวณะ พุทธาณุกาเวณะ ธัมมานุกาเว
ณะ สังฆานุกาเวณะ เตชานุกาเวณะ อิทธานุกาเวณะ พะลาณุกาเวณะ เญยยะธัม
มานุกาเวณะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมกัซันธานุกาเวณะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุก
กาเวณะ อัญญังคิกะมัคคานุกาเวณะ อัญญะสะมาปัตติยานุกาเวณะ ฉะพะภิญญา
นุกาเวณะ จะตุสัจจะญาณานุกาเวณะ ทะสะพะละญาณานุกาเวณะ สัพพะัญญ
ตะญาณานุกาเวณะ เมตตาการุณามุทิตาอุเปกขานุกาเวณะ สัพพะปะริตตา
นุกาเวณะ ระตะนัตตะยะสะระณานุกาเวณะ ตุยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะ
ทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา
ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีฆายุตตา ตุยหัง โหนตุ สะตะวัสสะชีเวณะ สะมังคิโก โหตุ
สัพพะทา ฯ อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิกังคามาสะมุททา อารักขะกา เทวะ
ตา สะทา ตุมเห อะนุรักขันตุ ฯ

เมตตานิสังสะสุตตะปาโฐ

(บทสวดว่าด้วยอันสงส์แห่งเมตตา ๑๑ ประการ)

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภาคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะ
วะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัตตระ โข ภาคะวา ภิกขุ อามันเตสิ ภิกขะ
โวติ ฯ ภาทันเตติ เต ภิกขุ ภาคะวะโต ปัจจัสโสสุง ภาคะวา เอตะทะโวจะ ฯ

เมตตายะ ภิกขเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ
ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุญฐิตายะ ประริจิตายะ สุตตะมารัทธายะ เอกาทะ
สานีสังสา ปาฎีกังขา ฯ กะตะเม เอกาทะสะ ฯ สุขัง สุขปะติ สุขัง ปะฏิพุชณะติ ฯ
นะ ปาปะกััง สุปินัง ปัสสะติ ฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ
ฯ เทวะตา รักขันติ ฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ ฯ ตุวะภูง์ จิตตัง
สะมาธิยะติ ฯ มุขะวัณโณ วิปะสีหะติ ฯ อะสัมมุห์โห กาลัง กะโรติ ฯ อุตตะริง
อัปปะฏิวิชณันโต พรหมะโลกุปะโค โหติ ฯ

เมตตายะ ภิกขเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะ
ตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุญฐิตายะ ประริจิตายะ สุตตะมารัทธายะ อิเม
เอกาทะสานีสังสา ปาฎีกังขาติ ฯ อิหะมะโวจะ ภาคะวา ฯ อัตตะมะนา เต ภิกขุ
ภาคะวะโต ภาสีตัง อะภินันทุนติ ฯ

อะสังขมาเยมะลา มันทา อุนุญฐานะมะลา ฆะรา

มะลลัง วัณณัสสะ โกลัสซัง ปะมาโท รักขะโต มะลลัง

มนต์ทั้งหลาย มีอันไม่ท่องบ่นเป็นมลทิน

เรือนมีความไม่หมั่นเป็นมลทิน

ความเกียจคร้าน เป็นมลทินของผิวพรรณ

ความประมาทเป็นมลทินของผู้รักษา

บทชัตถัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง

ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ

สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต

สัมพุชณิตวา ตะถาคะโต

ชัมมะจักกััง อะนุตตะรัง

โลกะ อัปปะฏิวัตติยัง

ยัตถากขาตา อุโภ อันตา	ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา
จะตุสวาริยะสัจเจสุ	วิสุทธีญญานะทัสสะนัง
เทสิตัง รัมมะราเชนะ	สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง
นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง	รัมมะจักกัปปะวัตตะนัง
เวยยากะระณะปาฐุณะ	สังคัตันตัมภะณามะ เส ฯ

รัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

(บทสวดพระธรรมเทศนากันต์แรกของพระพุทธเจ้า

ว่าด้วยเรื่องที่สุดโต่ง ๒ ทาง อริยะมรรคมีองค์ ๘ และอริยะสัจ ๔ ประการ)

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิติปะตะเน
มิคะทาเย ตัตตระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ ฯ

เทวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิตะนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ
กามะสุขัลลิกานุโยโค ทิโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตตะสัณฺหิโต
โย จายัง อัตตะกิลมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตตะสัณฺหิโต ฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเต
นะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญานะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัม
โพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สภา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา
จักขุกะระณี ญานะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ
สังวัตตะติ ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัญญัคิโก มัคโค ฯ เสยยะถิทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสัง
กัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมา
สะมาธิ ฯ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิ สัมพุทธา
จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุปะสสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ
สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ชาตีปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา
มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะ ทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัมปิเยหิ
สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง
สังขิตเตนะ ปญฺจุปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุขะโย อะริยะสัจจัง ฯ ยายัง ตัณหา
โปโนพพะวิกา นันทิราคะสะหะคะตะตา ตัตฺตระ ตัตฺตราภินันฺทินิ ฯ เสยยะถิทัง ฯ กามะ
ตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะ อะริยะสัจจัง โย ตัสสาเยวะ ตัณหา
เย อะเสสะวิราคะนิโรธะ จาโค ปะฐินิสสัคโค มุตติ อะนาละโย ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินิ ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ
อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञัจฺจิกโก มัคโค ฯ เสยยะถิทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปป
สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ
(หยุด)

(ผู้นำขึ้น) อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ
จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะ
ปาติ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา
อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ

อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา
อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทโย อะริยะสังจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา อุทะปาติ อาโล
โก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทโย อะริยะสังจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขเว
ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ
วิชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทโย อะริยะสังจัง ปะหีนันติ เม ภิกขเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา
อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสังจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ
จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา อุทะปาติ อาโลโก
อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสังจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขเว ปุพ
เพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ
วิชา

อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสังจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา
อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสังจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชา

อุทปะปาที อาโลโก อุทปะปาทีฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกคะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ
เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทปะปาที ญาณัง อุทปะปาที
ปัญญา

อุทปะปาที วิชชา อุทปะปาที อาโลโก อุทปะปาที ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกคะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม
ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทปะปาที ญาณัง อุทปะปาที ปัญญา
อุทปะปาที วิชชา อุทปะปาที อาโลโก อุทปะปาที ฯ

ยาวะกั๊ญจะ เม ภิกขะเว อิมะสุ จะตุสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง
ท้าวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก
สัสสะมะณะพราหมะณียา ปาชาเย สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมา
สัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิมะสุ จะตุสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง
ท้าวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก
สัสสะมะณะพราหมะณียา ปะชาเย สะเทวะ มะนุสสาเย อะนุตตะรัง
สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทปะปาที อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา
ชาติ นัตถิทานิ ปุณฺณะโวติ ฯ

อิทมะโว จะ ภาคะวาฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขุ ภาคะวะโต ภาสิ
ตั้ง อะภินันทุง ฯ อิมัสสิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสสิมิง ภัญญะมาเน อายัสสะมะโต
โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ัมมะจักขุ อุทปะปาที ยังกิญจิจิ สุมุททะยะธัมมัง

สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ

ปะวัตติเต จะ ภาคะวะตา ธัมมะจักเก ภูมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง
เอตัมภาคะวะตา พาราณสียัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง
ปะวัตติตัง อัมปะภูวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ
วา พรหมุณา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ (หยุด)
(ผู้นำขึ้น) ภูมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เท
วานัง สัททัง สุตฺวา

ดาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ดาวะติงसानัง เทวานัง สัททัง สุตฺ
วา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
ตุลิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ตุลิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง
สัททัง สุตฺวา

ปะระนิมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ปะระนิมิตะวะสะวัต
ตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(เมื่อจะสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น ครั้นสวดมาถึงตรงนี้แล้ว สวดพรหมะกายิกา
เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง แล้วลง เอตัมภาคะวะตา พาราณสียัง อิติปะตะเน
มิคะทาเย ฯลฯ เหมือนกันไปจนจบ)

พรหมะปารีสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ พรหมะปารีสัชชานัง เท
วานัง สัททัง สุตฺวา

พรหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ พรหมะปะโรหิตานัง เท
วานัง สัททัง สุตฺวา

มหาพรัหมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ มหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง
สุตฺวา

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ปะริตตาทานัง เทวานัง สัททัง สุตฺ
วา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ อัปปะมาณาทานัง เทวานัง
สัททัง สุตฺวา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตฺ
วา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ ปะริตตะสุทานัง เทวานัง สัททัง
สุตฺวา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ อัปปะมาณะสุทานัง เทวานัง
สัททัง สุตฺวา

สุภะกัณณะกา เทวา สัททะ มะนุสสาเวสูง ฯ สุภะกัณณะกานัง เทวานัง สัท
ทัง สุตฺวา

เวหฺปัพะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ เวหฺปัพะลานัง เทวานัง สัททัง สุตฺ
วา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อะตฺปปา เทวา สัททะมะนุสสา เวสูง ฯ อะตฺปปานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุทฺสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ สุทฺสสานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุทฺสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ สุทฺสสีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสัยัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ฐัมมะ
จักกัง ปะวัตติตัง อัมปะภิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหฺมะเณนะ วา เทเวนะ วา
มาเรนะ วา พรหมฺนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ (หยุด)
(ผู้นำขึ้น) อิติหะ เตะนะ ขะเณนะ เตะนะ มุหุตตะนะ ยาวะ พรหมะโลกาสัทโ
อัมภุคคัจฉิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิฯ
อัมปะมาโณ จะ โอฬารโ อโภาโส โลกเ ปาตุระโหสิ อะตักกัมเมวะ เทวานัง เทวานุ
ภาวัง ฯ

อะละโข ภะคะวา อุทานัง อุทานะสิ อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัญญุ อัญญาสิ
วะตะ โภ โภณทัญญุติ ฯ

อิตีหัง आयัสมะโต โภณทัญญุสสะ อัญญาโภณทัญญุ เตววะ นามัง
อะโหสีติ ฯ

**เทวะตาอุยโยชนะคาถา
(บทสวดเพื่ออันเชิญเทวดากลับสวรรค์)**

ทุกข์ปัดตา จะ นิตทุกขา	ภะยัปัดตา จะ นิพภะยา
โสภัปัดตา จะ นิสโสกา	โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ	สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทนต์ุ	สัพพะสัมปัตตีสิทธิยา
ทานัง ทะทนต์ุ สัทธายะ	สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภีระตา โหนตุ	คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ (หยุด)
สัพเพ พุทธา พะลัปัดตา	ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง

อะระหันตานัญญาจะ เตเชนะ

รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

ถวายพรพระ

(บทสวดพรรณนาคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า และพระสงฆ์เจ้า)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา
ติ ฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิ
โก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุกุปะฏิปันโน ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอ
สะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิณเณยโย อัญชะลีกะระณี
โย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

(บทสวดว่าด้วยชัยชนะของพระพุทธเจ้า)

พาหุง สะหัสสะมะภินิมิตะสาวุธันตัง
ครีเมชะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาภิรัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิกขุชณิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
นาฬาคีริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภุตัง
ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
อุกขิตตะชัคคะมะติหัตถะสุทธารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังकुลิมาละวันตัง
อิทธิภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
กัตวานะ กัมมชฺฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิณฺฎายะ ทุณฺณชฺฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
สัจจัง วิहाเย มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทากิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภุตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ
นันทะปะนันทะภุชะคัง วิพุฉัง มะหิทิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทฐุปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทศคาหะทีฏฐิภูชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

มหากาธุณิโก นาโถหิตายะ สัพพะปาณินัง

ปุเรตวา ปาละมี สัพพา	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัน ฯ
ชะยันโต โพธิยา มูเล	สักยานัง นันทิวฑฒะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ	ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปลลังเก	สีเส ปะฐะวิโปกชะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง	อัคคัปปัตโต ปะโมหะติ ฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัน	สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุชะโณ สุมุหุตโต จะ	สุยิฏฐัน พรัหมะจาริสู
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง	วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง	ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตวานะ	ละภันตัตถะ ปะทักขิณะ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะพุทธานุภาเวนะ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะธัมมานุภาเวนะ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะสังฆานุภาเวนะ

นักขัตตะยักขะภูตานัง
ปะริตตัสसानุภาเวนะ
นักขัตตะยักขะภูตานัง
ปะริตตัสसानุภาเวนะ
นักขัตตะยักขะภูตานัง
ปะริตตัสसानุภาเวนะ

รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ
ปาปคคะหะนิวาระณา
หั้นตวา เตสัง อุปัททะเว
ปาปคคะหะนิวาระณา
หั้นตวา เตสัง อุปัททะเว
ปาปคคะหะนิวาระณา
หั้นตวา เตสัง อุปัททะเว ฯ

คาถาโพธิบาท
(บทสวดเพื่อป้องกันภัยจากทิศทั้งสิบ)

บูรหารัสมิง
อาคะเนยรัสมิง
ทักษิณรัสมิง
หริรัสมิง
ปัจจิมรัสมิง
พายัพรัสมิง

พระพุทธรະคุณัง
พระธัมเมตัง
พระสังฆานัง
ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย
สัพพะทุกข์, สัพพะโสภ
สัพพะโรค สัพพะภัย

อุดรรัสมิง

อิสานรัสมิง

อากาศรัสมิง

ปะจู่วีรัสมิง

สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร

วิวิญชัยเย, สัพพะระนัง

สัพพะลาภัง ภาะวันตุ เม

รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

คาถามงคลจักรวาลแปดทิศ (บทสวดเพื่อป้องกันอันตรายต่างๆ)

อิหมัสมิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มา
ป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนันตตา ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะ
นะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิหมัสมิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มา
ป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนันตตา ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะ
นะสะตะสะหัสสานิ ัฒมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิหมัสมิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มา

ป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะ
นะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะพุทชะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัสัมมิง มงคลจักรวาททั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มา
ป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะ
นะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

คาถาหวานทราย

(บทสวดไล่ภูตผีปีศาจร้ายต่างๆ ถ้าสวดเป็นประจำทำให้เทวดารักษา อยู่ก็เป็นสุข ไปก็
เป็นสุข และเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ)

อิมัสัมมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทชะชา
ละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัสัมมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ อัมมะชาละ
ปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัสัมมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะ
พุทชะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัสัมมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละ
ปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

เจริญเมตตาในตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้มีความสุขเกิด
อะหัง นิททุกโข โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้ปราศจากทุกข์
อะหัง อะเวโร โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้ปราศจากเวร
อะหัง อภัยปัชฌ โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้ปราศจากความลำบาก
อะหัง อะนีโฆ โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้ปราศจากอุปสรรค
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้ พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

บทแผ่เมตตา

สัพเพสัตตา สัพเพปาณา สัพเพภูตา สัพเพปุคคะลา สัพเพอัตตะ
ภาวะะ ปะริยาปันนา สัพพะอิตถิโย สัพเพปุริสา สัพเพอะริยา สัพเพ
อะนะริยา สัพเพเทวา สัพเพมะนุสสา สัพเพวินิปาติกา อะเวรา อพ
ยาปัชฌา อะนีฆา โหนตุ สุขีอัตตานัง ปะริหะรันตฺวา

ขอสัตว์ทุกจำพวก ตั้งแต่กลละไป สัตว์มีชีวิต สัตว์ที่ปรากฏเห็นชัด
บุคคลทุกคน สัตว์ที่มีอรรถภาพทั้งมวล หญิงชาย พระอะริยะ ปุณฺชน เทวดา
มนุษย์ และอสุรทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีความเดือดร้อน ไม่มีความลำบาก
มีความสุข รักษาตนอยู่เถิด ฯ

อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถา กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศล (ตอนเย็น)

(นำ) หันทะ มะยัง อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภาณามะ เส ฯ
(รับ) อิมินา ปุญญะกัมเมนะ ด้วยบุญนี้ อุทิศให้
อุปัชฌายา คุณุตตะรา อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ
อาจะริยุปะการา จะ และอาจารย์ ผู้เกื้อหนุน
มาตา ปิตา จะ ญาติกา ทั้งพ่อแม่ และปวงญาติ
สุริโย จันทิมา ราชา สุรย์จันทร์ และราชา
คุณะวันตา นะราปี จะ ผู้ทรงคุณ หรือสูงชาติ
พรัหมะมารา จะ อินทา จะ พรหมมาร และอินทราช
(ตุ)โลกะปาลา จะ เทวะตา ทั้งทวยเทพ และโลกบาล
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ ยมราช มนุษย์มิตร
มัชฌัตตา เวกาปี จะ ผู้เป็นกลาง ผู้จ้องผลาญ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ขอให้เป็นสุขสานต์ ทุกถ้วนหน้าอย่าทุกข์ท
ปุญญานิ ปะกะตานิ เม บุญดวงที่ข้าทำ จงช่วยอำนวยศุภผล
สุขัง จะ ติวริัง เทนตุ ให้สุข สามอย่างสิ้น
ชิปปัง ปาเปละ โว มะตัง ให้ลุถึง นิพพานพลัน
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ
อิมินา อุททิสสะเน จะ และอุทิศ ให้ปวงสัตว์
ชิปปาหัง สุละเภ เจวะ เราพลันได้ ซึ่งการตัด
ตัมहुปาทานะเอะทะนัง ตัวตัมหา อุปาทาน
เย สันตานะ หินา รัมมา สิ่งชั่ว ในดวงใจ

ยาระ นิพพานะโต มะมั่ง	กว่าเราจะ ถึงนิพพาน
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	มลายสิ้น จากสันดาน
ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว	ทุก ๆ ภาพที่เราเกิด
อุชฺจิตตัง สะติปัญญา	มีจิตตรง และสติ ทั้งปัญญา อันประเสริฐ
สัลเลโข วิริยัมหิชา,	พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องชูดกิเลสหาย
มารา ละภันตุ โนกาสัง	โอกาส อย่าพึงมีแก่หม่อมมาร สิ้นทั้งหลาย
กาตฺถุจะ วิริเยสุ เม	เป็นช่องประทุษร้าย ทำลายล้างความเพียรจม
พุทฺธาติปะวะโร นาโถ	พระพุทธรูปผู้บรรณาถ
ธัมโม นาโถ ะรุตตะโม	พระธรรมที่พึงอุดม
นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ	พระปัจเจกพระพุทธสมทบ
สังโฆ นาโถตตะโร มะมั่ง	พระสงฆ์ ที่พึงผอง
เตโสตะมานุภาเวนะ	ด้วยอานุภาพนั้น
มาโรกาสัง ละภันตุ มา	อย่าเปิดโอกาสแก่มาร เทอญ ฯ

บทลาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ะคะวา, พุทฺธัง ะคะวันตัง ะภิวาเทมิ (กราบ)
สวากขาโต ะคะวะตะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ะคะวะโต สวาระกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ (กราบ)
มาตา-ปิตุ อุปปัฏฺฐานัง ะหัง วันทามิ (กราบ)
ครูอุปัชฌา อาจารย์ะคุณัง ะหัง วันทามิ (กราบ)

ภาคผนวก

อนุโมทนารัมภาคาถา (แปล)

(นำ) หันทะ มะยัง สามัญญะอะนุโมทนาคาถาโย ภาณามะ เส

(รับ) ยะถา วาริวะหา ปุรา ประิปุเรนติ สาคะรัง,

ห้วงน้ำที่เต็ม ย่อมยังสมุทรสาครให้บริบูรณ์ได้ ฉันท,

เอวะเมวะ อิตโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ,

ทานที่ท่านอุทิศให้แล้วในโลกนี้, ย่อมสำเร็จประโยชน์แก่ผู้ที่ละโลกนี้ไปแล้ว
ได้ ฉันทัน,

อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง, ขิปปะเมวะ สะมิชณะตุ,

ขออิฏฐผล ที่ท่านปรารถนาแล้ว ตั้งใจแล้ว, จงสำเร็จโดยฉับพลัน,

สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปา,

ขอความดำริทั้งปวง จงสำเร็จเต็มที่,

จันโท ปันณะระโส ยะถา,

เหมือนพระจันทร์วันเพ็ญ,

มะณิ โชติระโส ยะถา,

เหมือนแก้วมณีอันสว่างไสว ควรยินดี

สัพพีติโย วิวัชขันตุ,

เสียดจัญไรทุกๆ ประการจงเหินห่าง,

สัพพะโรโค วินัสสะตุ,

โรคร้ายทุกอย่าง จงเหือดหายไป,

มา เต ภาวัตวันตะราโย,

นานาอันตราย จงอย่ามีแก่ท่าน,

สุขี ทีฆายุกะวะ,

จงเป็นผู้ประสบแต่ความสุข อายุยืนนาน,

อะภิวาทะนะสีลิสสะ

เพราะผู้มีปกติทำการกราบไหว้

นิจัจัง วุฑฒาปะจายิโน

นอบน้อมต่อท่านผู้เจริญกว่าตนอยู่

เนื่องนิศยนั้น

จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ

ธรรมที่เป็นพรสี่ประการย่อมเจริญแก่ท่าน

อายุ วัฒน โณ สุขัง พะลัง,

คืออายุ วรรณะ สุขะ พละ, แลความมีกำลัง
พลัง

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,
สัพพะพุทธานุภาเวนะ,
สัพพะธัมมานุภาเวนะ,
สัพพะสังฆานุภาเวนะ,
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต,

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน,
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวง จงรักษาท่าน,
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า,
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม,
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์,
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านใน
กาลทุกเมื่อเทอญ. ฯ

โภชะนะทานานุโมทนาคาถา (แปล)

อายุโท พะละโท ธีโร

ผู้มีปัญญา ให้อายุ ให้กำลัง

วัฒนะโท ปะฏิภาณะโท

ให้วรรณะ ให้ปฏิภาณ

สุขัสสะ ทาทา เมธาวิ

ผู้มีปัญญา ให้ความสุข

สุขัง โส อะธิกัจฉะติ

ย่อมได้ประสพสุข

อายุง ทัตถวา พะลัง วัฒนัง สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท

บุคคลผู้ให้อายุ พละ วรรณะ สุขะ แลปฏิภาณ

ที่อายุ ยะสะวา โหติ ยัตถะ ยัตถูปะปัชชะตติ ฯ

บังเกิดในที่ใดๆ ย่อมเป็นผู้มีอายุยืน มียศในที่นั้นๆ ดังนี้ ฯ

บวชเนกขัมมะ

คำขอบวชเนกขัมมะ

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภาคะวันตัง สະระณัง คัจฉามิ,
ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ธาเรตุ อชชะตักเค ปาณ
เปตัง, สະระณัง คะตัง,

คำอาราธนาศีล ๘

มะยัง ภันเต ทิสระเณนะ สะหะ อัญฺฐะ สีลานิ ยาจามะ
พุตียัมปิ มะยัง ภันเต ทิสระเณนะ สะหะ อัญฺฐะ สีลานิ ยาจามะ
ตะตียัมปิ มะยัง ภันเต ทิสระเณนะ สะหะ อัญฺฐะ สีลานิ ยาจามะ.

คำน้อมสการและไตรสรณคมน์

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
พุทฺธัง สະระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สະระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สະระณัง คัจฉามิ

พุตียัมปิ พุทฺธัง สະระณัง คัจฉามิ
พุตียัมปิ ธัมมัง สະระณัง คัจฉามิ
พุตียัมปิ สังฆัง สະระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ พุทฺธัง สະระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ ธัมมัง สະระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ สังฆัง สະระณัง คัจฉามิ

(พระท่านจะกล่าวว่) ทิสระเณนะคะมะณัง นิญฺฐิตัง

(รับพร้อมกันว่า) อามะ ภันเต

ศีล ๘

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๓. อะพรัหฺมะจริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๗. นัจจะ คีตะ วาทิตะ วิสุกะทัสสะนา มาลาคันธะ วิเลปะนะ ธารณะ มัณฑะนะ วิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๘. อุจจาสะยะนะ มะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

อิมานิ อัญฺฐะสิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ (กล่าว ๓ ครั้ง)(กราบ ๓ ครั้ง)

คำลาสิกขา

คำขอขมาพระมหาเถระ

(ว่า) (มหา)เถเร ปะมาเทนะ ทะวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง
ขะมะตุโนภันเต

ข้าแต่พระ(มหา)เถระผู้เจริญ ด้วย กายกรรม ๓ วจีกรรม ๔ มโนกรรม
๓ กรรมอันใดที่ข้าพเจ้า ได้สบประมาทพลาดพลั้ง ต่อพระภิกษุสงฆ์ ทั้งต่อหน้า
ก็ดี ลับหลังก็ดี เจตนาก็ดี ไม่ได้เจตนาก็ดี ทั้งในเวลากลางวันก็ดี ทั้งในเวลา

กลางคืนก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์โปรดดซึ่งโทษล่วงเกินนั้น เพื่อประโยชน์ เพื่อ
ความสุข เพื่อความบริสุทธิ์หมดจดแก่ข้าพเจ้า สิ้นกาลนานเทอญฯ
(ก้มตัวน้อมลง)

(พระเจ้าจะกล่าวว่า) อะหัง ขะมามิ ตุมเหหิปี เม ขะमितัพพัง

(รับพร้อมกันว่า) **ขะมามะ ภัันเต** (กราบลง ๓ ครั้ง)

คำลาศีล ๘

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

(๓ จบ)

อัญฐะสิกขัง ปัจจักขามิ

ข้าพเจ้ากล่าวคืน ซึ่งศีล ๘

คิหิตี มัง ธาระณะ

ขอท่านจงทรงจำ ข้าพเจ้าไว้ ว่าเป็น

คฤหัสถ์ (กล่าว ๓ ครั้ง)

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภัันเต วิสุังวิสุัง รักขะนัตถายะ ติสระระเนนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัง ภัันเต วิสุังวิสุัง รักขะนัตถายะ ติสระระเนนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิยา
จามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภัันเต วิสุังวิสุัง รักขะนัตถายะ ติสระระเนนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิยา
จามะ

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (๓ จบ)

พุทฺธัง สะระนัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระนัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธีงั สะระนัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธีงั สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

๑. ปาณา ตีปาตา เวระมณี สีกขา ปะทัง สะมาทียามิ
๒. อทินนา ทาณา เวระมณี สีกขา ปะทัง สะมาทียามิ
๓. กาเม สุมิจฉา จารา เวระมณี สีกขา ปะทัง สะมาทียามิ
๔. มุสา วาทา เวระมณี สีกขา ปะทัง สะมาทียามิ
๕. สุราเมระยะ มัชชะปะมา ทัญญานา เวระมะณี สีกขาปะทัง สะมาทียามิ

(พระท่านจะกล่าวว่า) สีเลนะสุคตังยันติ สีเลนะโกคะสัมปทา สีเลนะนิพพุตังยัน
ติ ตัสมาสีลัง วิโสระเย ฯ (กราบพร้อมกัน ๓ ครั้ง)

คำสมาทานเนลัชชิกะรุดงค์ (ถือรุดงค์ด้านความเพียร)

(นำ) หันทะมะยัง พุทธีสสะ ภาคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส ฯ
(รับ) นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธีสสะ (๓ จบ)
(กล่าวตามพระอาจารย์)

เสยยัง ปะฏิชิปปามิ เนสัชชีกังคัง สมาทิยามิ

ทุติยัมปิ เสยยัง ปะฏิชิปปามิ เนสัชชีกังคัง สมาทิยามิ

ตะติยัมปิ เสยยัง ปะฏิชิปปามิ เนสัชชีกังคัง สมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอสมათาน ซึ่งเนสัชชีกะธุดงค์ ทรงไว้ซึ่งอิริยาบถ ๓ มีนั่งหนึ่ง

ยืนหนึ่ง เดินหนึ่ง เว้นเสียซึ่งการนอน ณ กิ่งคันทันนี้ ขอกุศลอันนี้ จงเป็นอุปนิสัย

ปัจจัยแก่พระนฤพาน ณ กาลบัดนี้เทอญ ฯ

อธิษฐานวาก่อนปฏิบัติพระกรรมฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานต่อพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม และ พระสงฆ์ จะปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน ณ บัลลังก์แห่งนี้ จนกว่าจะยุติลงด้วย เวลาอันสมควร ขออำนาจพระรัตนตรัยทั้ง ๓ ประการ จงดลบันดาลวิปัสสนา ญาณให้บังเกิดมีแก่ข้าพระองค์ ขอข้าพระองค์พึงเป็นผู้มีส่วนแห่งธรรมที่พระพุทธ องค์ได้ทรงเห็นแล้ว

ขอการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานนี้ จงเป็นไปเพื่อความสงบและความสุข เป็นไปเพื่อบุญเพื่อกุศล และเป็นไปเพื่อมรรคผลนิพพาน แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ ฯ

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มะยัง ภันเต, ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆ์สสะ, โอนเณชะยามะ,
สารุโน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ,
อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งภัตตาหารกับของที่เป็น
บริวาร ทั้งหลายเหล่านี้แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งภัตตาหารกับของที่เป็น

บริวารทั้งหลาย เหล่านี้เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาล
นานเทอญ)

คำอาราธนาธรรม

พรหมма จะ โลกาธิปะติ สะหัมปะติ, กัตถัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะณะ, สันตีระ
สัตตะปาปะรักชัคคะชาติกา, เทเสตุ รัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง ฯ

คำอาราธนาธรรมแปล (วัดใหญ่ชัยมงคล)

สาธุ พรหมมา จะโลกาธิปะติ สะหัมปะติ ท่านท้าวสหัมบดีอันเรื่องเดช, อันเป็น
ใหญ่อยู่ในอมฤตเมศร์ ท้าวสากล, ท้าวเธอเสด็จลงมาสู่สำนักพระทศพลมิตันนนาน, จึง
ยอหัตถ์น้อมสการขึ้นเหนือเศียรสิโรโรตม์, จึงแย้มเยื้อนเอื้อนพระโอษฐ์ออกพระ
วาจา, ว่า

สันตีระ สัตตะปา ได้โปรดเกิดพระเจ้าข้าในครั้งนี้, ได้ก่อสร้างพระบารมีแต่ปางก่อน
สัตว์นิกรที่เกิดมาบ้างก็มีวาสนาบุญราศี,

อัปปะระชัคคะชาติกา มีจักขุรูปอันน้อยดอก, อันเป็นระกายภายนอกเข้าพอกปะ,
มีราคะโทสะโมหะเข้าปิดบัง, สัตว์เห็นเลือนรางบางเบาอยู่บ้างแล้ว, ถ้าได้รับรส
พระสัทธรรมเทศนาก็จะเป็นยาแผ้ว แต่สักหน, ละอองหมอกที่มีดมจนค่อยเสื่อ
มสร้าง, ด้วยเดชเดชาพระบารมีที่ได้ก่อสร้าง เข้ามาปกเกศ, ก็จะได้ลุ่ลวงถึงอมฤ
ตเมศร์ ดังใจหวัง,

อิมัง ปะชัง จงช่วยชะลอสัตว์ให้ถึงฝั่ง เกษมศรี, เป็นเรื่องราวท้าวสหัมบดีพรหมนี้
ฉันใด, ตัวข้าพเจ้านี้ไซ้ร้ออาราธนาพระคุณเจ้าให้ทานธรรม, ช่วยแนะนำแสดงไข,
สัทธัมมะ เภ-ริง คือพระสัทธรรมนี้, เป็นกลองชัยยะเกร์อันเฉลิมโลก, ค่อยระงับ
ดับโศก เกษมศรี, พระวินัยสิกขานี้คือตัวกลองส่งเสียงอันกึกก้องเป็นกั๊วาน, จึงยก

เอาพระสูตรพุทธโฆหารเข้ามาเป็นสายบรรทัด, จึงยกเอาพระปรมัตถ์เข้ามาเป็นผืน
หนัง,

จตุจะทันธัง คือพระจตุราอริยสังข์สี่, มาเป็นไม้ค้อนสำหรับจะได้ตีต้อน บันลือ
เสียงอันวิเศษ, ก็จะได้ลู่อังถึงอมฤตเมศร์ วิมานพรหม,

ปะโกชะเนยเย เจ้าพระคุณเจ้าข้า เจ้าพระคุณเจ้าขา ท่านเป็นผู้อุทมไปด้วยปัญญา
ช่วยตักเตือนสัตว์ชนาให้ขมชื่น, ตัวข้าพเจ้าผู้เต็มตื่นไปด้วยปีติ,

สาธุ อุกาสะ อาราระนัง กะโรมะ.

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตีสิทธิยา สัพพะทุกขะวินาสาเย ปริตตัง พรุถะ
มังคะลัง

วิปัติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตีสิทธิยา สัพพะภะยะวินาสาเย ปริตตัง พรุถะ
มังคะลัง

วิปัติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตีสิทธิยา สัพพะโรคะวินาสาเย ปริตตัง พรุถะ
มังคะลัง

(ขอพระสงฆ์ทั้งหลาย จงสวดพระปริตรอันเป็นมงคลเพื่อป้องกันความวิบัติ เพื่อ
ความสำเร็จในสมบัติทั้งปวง และเพื่อให้ทุกข์ทั้งปวงพินาศไป เพื่อให้ภัยทั้งปวง
พินาศไป เพื่อให้โรคทั้งปวงพินาศไป)

---

i “การทำวัตรสวดมนต์ ความหมายและประโยชน์” นำมาจากเว็บไซต์สำนักงานเจ้าคณะภาค ๑๖

<http://www.songpak16.com/aticle/thamwat01.html>

ii “บททำวัตรเช้า – เย็น” จากหนังสือสวดมนต์ศาลาธรรมฐานวัดใหญ่ชัยมงคล, พระมหาสังข์จ่า กิจจสาโร

iii “บทเจริญพระพุทธมนต์” จากหนังสือสวดมนต์ศาลาธรรมฐานวัดใหญ่ชัยมงคล, พระมหาสังข์จ่า กิจจสาโร และหนังสือมนต์พิธี, พระครู
อรุณธรรมรังษี

ขออนุมัติหนากับผู้ร่วมสร้างหนังสือสวดมนต์นี้ทุกๆ ท่าน
ในหนังสือนี้มีอักษรธรรม ๒๐,๑๙๘ คำ หรือประมาณ ๑ แสนตัวอักษร
สร้างอักษรธรรม ๑ แสนตัว เสมือนสร้างพระพุทธรูป ๑ แสนองค์

ขอบุญกุศลจากการสร้างหนังสือสวดมนต์นี้
จงสำเร็จแก่บุพการีชนและเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย
ทั้งเป็นปัจจัยแห่งมรรคผลนิพพานในอนาคตกาลอันใกล้นี้เทอญ...

พามาหาอุ กะ สะ นะ ทุ

(คาถาหัวใจพระพุทธเจ้าชนะมาร)

พระมหาธรรมาธิ สุมโน (หลวงพี่ไธท) www.mahaoath.com